

1921-11-13

SENDER

Elof Risebye

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Archive:

Mappe 82 nr. 17 a-b

TRANSCRIPTION

Hr. Professor Joakim Skovgaard.

Naar jeg tillader mig at skrive er det fordi det saa ofte falder lettere, og fordi jeg saa gerne vil sige lidt om mit arbejde paa skolen, jeg kan ikke lade være, - Det interessere mig saa stærkt. Jeg mener meget med den fresco, jeg har saagar malet ogsaa om aftenen deroppe men det er nu vist ikke heldigt, - jeg har jo endnu kun været saa kort tid ved det, saa jeg maa bede

●2●

Professoren om ovenbærenhed overfor de foreløbige resultater, jeg er selv saa klar over alle mangler og skal vide at komme over dem. Med dette paa væggen havde jeg kvaler ogsaa med over [?tørringen] der gik meget tabt netop af tegnmimgem, jeg havde jo tegnet den grundigt op i kul, og havde selv tænkt mig en nydelig gennemarbejdet kopi, jeg vilde ogsaa have faaet det efter min bestemmelse men det spillede alt det andet ind, [Overstreget alt det

●3●

andet ind] , det blev stik modsat det har jeg været meget ked af, og det er en grund til at jeg ulejliger Professoren med dette, - jeg staar saa ofte og kan ikke begribe hvorfor det dog ikke arter sig vel, selve [?] er ogsaa canskelig, jeg har et mas med at faa kalkklumperne ud jævnet og det tager tid, overfladen skulde jo være smuk glat, den bliver altid ujævn, men det bliver selvfølgelig en øvelse. Tonesten har jeg her paa væggen opdaget at de strøg der males én gang

●4●

har den vidunderlige triskhed som maaske er frescoens største charme, kunde et billede males paa een gang og dog med en dyb fyldig farve - og saa med de gamle frescomaleres overflade, den Professoren havde en lille prøve med af, den vide sten, saa var maalet nok naaet. Jeg er fyldt af den mest brændende lyst til experimentere med kalken, men jeg kan jo desværre endnu ikke faa tid til det ogsaa, jeg maa nok først lære at beherske det som det er, for at kunne gøre

●5● [Mappe 82 nr. 17b]

det bedre. Jeg har selv haft den stolte tanke at engelen jeg nu arbejder [med] skulde blive overført og blive hængende paa stolen, og det vil jeg arbejde paa at faa gennemført, - jeg vil blive ved med at male den indtil Petersen tillader dette, saa ved jeg ogsaa at jeg har været et skridt i frescoen. Det lykkes maaske hverken anden eller tredje gang, i hvert fald vist ikke anden gang. - men lykkes skal det, og helst som god kopi, den er

●6●

virkelig saa smuk og Det fortsatte arbejde gør den kun mere kær. Jeg ved saa godt hvad der mangler derfor tror jeg ogsaa at kunne gøre det, hvad jeg hidtil har lavet maa ikke betragtes som nogen art kunnen fra min side, det er altsammen forsøg, de er mislykkede, men det maa de jo være i begyndelsen. – Samtidig tænker jeg stadig paa mine udkast til kirken og jeg arbejder med ideerne hver dag, nu tror jeg at have [?] "Bebudelsen" og "Fødslen" og vil nu tegne den væg helt op i maal, til Professorens

●7●

bedømmelse. Professoren mente en dag at jeg arbejdede med andre forudsætninger, og [?til] end Professoren selv, hvis det syntes saa er det udelukkende min egen hidtidige uklarhed der har forvoldt det, det billede Professoren viste mig i dag af "Madonna" har jeg selv syntes var det der laa mig nærmest af alt hvad jeg har søgt, netop saaledes vilde jeg helst have at Sindal Kirke skulde males, og slider jeg ud fra dette i mine skritser vil jeg underligt bede Professoren

●8●

hjælpe mig. Jeg vilde blive dybt fortvivlet hvis jeg mistede Sindal Kirke, den hager jeg mig fast i med hele min kærlighed til netop alt hvad den byder mig, og alt det den betyder for mig. Jeg maa ogsaa sige Professoren at jeg aldrig har været saa lykkelig paa skolen som nu, paa dekorationsskolen har jeg fundet en visdom som er saa overvældende at det kniber med at faa rede paa Det hele, og tag i det, - men naar jeg vil det saa stærkt maa det lykkes. Jeg beder Professoren til give denne bedømmelse
d Ærbødighed
Elof Risebye

13. Nov.

Hr. Professor Jakobin
Thorgaard.

— Naar jeg tillader mig at
skrive er det fordi det saa
ofte falder lettere og fordi
jeg saa gerne vil sige lidt
om mit arbejde paa skolen,
jeg kan ikke lade være, — det
interessere mig saa stærkt.

Jeg mæser meget med den
fresco, jeg har saaga malet
opaa om aftenen deroppe
men det er nu vist ikke
heldigt, — jeg har jo endnu
kun været saa kort tid ved
det, saa jeg man vel

Professoren om overbænkning overfor
de foreløbige resultater,
jeg er selv saa klar over
alle mangler og skal vide
at komme over dem. Med dette
paa baggen havde jeg kvaler
ogsaa med versifikationen
der gik meget tabt udover
af begynderen, jeg havde jo
beset den grundigt og i
kult, og havde selv tænkt
mig en uendelig gennemarbej-
det kopi, jeg vilde ogsaa
have faaet det efter min bestem-
melse men der spillede
alt det andet ind, ~~alt det~~

~~undt ind~~, det blev sikk modsat
det har jeg båret meget ked af, og
det er en grund til at jeg
ulejliger Professorer med dette,
- jeg staa saa ofte og kan ikke
begribe hvorfor det dog
ikke arter sig vel, selv tilbered-
ningen er ogsaa vanskelig, jeg
har et mas med at faa kalk-
klumperne udjævnet og det
tager tid, overfladen skulde jo
være sunket flat, den bliver
altid ujævn, men det bliver
selvfølgelig en vels. Forresten
har jeg her paa væggen opdaget
at de stier der males en gang

har den vidunderlige friskhed
som måske i fescens største
charme, kunde et lille de males
paa een gang og dog med en
dybt ~~fuld~~ dyb farve — og saa
med de gamle fescomaliers
overflade, den Professor
— havde en lille prøve
med af, den ikke sker, saa
var malet nok naaet. Jeg
er fuldt af den mest brændende
lyst til at eksperimentere med
kulken, men jeg kan jo
desvane endnu ikke faa tid
til det og saa, jeg maa nok
først lære at beherske det som
det er for at kunne gøre

det bedre. Jeg har selv haft den
stolte tanke at englen jeg
nu arbejder ^{med} skulde blive
saa god at den kunde blive
overført og blive hængende
paa skolen, og det vil jeg
arbejde paa at faa gennemført.
— jeg vil blive ved med at
male den indtil Professoren
tillader dette, saa vil jeg
ogsaa at jeg har naaet
et fuldstændigt skridt i fremtiden.
Det lykkes maaske hverken
anden eller tredje gang,
imidlertid vist ikke anden gang.
— men lykkes skal det, og
helst som god kopi, den er

virkelig saa smuk og det fort-
sætte arbejde gør den kun mere
kær. Jeg vil saa godt høre
der mangler du for tror jeg ogsaa
at kunne gøre det, hvad jeg
hidtil har lavet men ikke
betragtes som nogen art kunnen
fra min side, det er altsammen
forsøg, de er mislykkede, men det
maa de jo være i begyndelsen.

— Samtidig tænker jeg stadig
paa mine udkast til kirken
og jeg arbejder med ideerne
hver dag, nu tror jeg at have
klaret "Bebudelsen" og "Fødslen"
og vil nu tegne den væg helt
op i mael, til Professorens

bedrømmelse. Professoren mente en
dag at jeg arbejdede med andre
forudsætninger, og stil end
Professoren selv, hvis det
synes saa er det udelukkende
min egen hidtidige uklarhed
der har forboldt det, det vilde
Professoren vise mig i dag at
"Madonna" har jeg selv
synes var det der lød mig
hormest af alt hvad jeg
har sagt, netop saaledes vilde
jeg helst have at Luidel
kirke skulde males, og glider
jeg ud fra dette i mine skitser
vil jeg inderligt bede Professoren

bjælpe mig. Jeg vilde blive dybt
fortvilet hvis jeg mislede Lindsdal
Kirke, den bærer jeg mig fast i
med hele min kærlighed til netop
alt hvad den byder mig, og alt
det den betyder for mig. Jeg maa
ogsaa sige Professorer at jeg aldrig
har båret saa lykkelig paa skolen
som nu, paa dekorations skolen
har jeg fundet en rigdom som
er saa overvældende at det kniber
med at faa rede paa det hele, og
sag i det, - men naar jeg vil det
saa stærkt maa det lykkes.
Jeg beder Professorer til give
denne bemærkelse.

I Arbejdighed
Elsk Riesebye.